

۱۲

قانون زندگی

نوشداروی بی نظمی

ُجردن بی. پیترسون

«یکی از متفکران تاثیرگذاری که طی سالهای اخیر در صحنه جهانی ظاهر شده است.»
- دِ اسپکتیور (هفته‌نامه‌ای انگلیسی)

ترجمه:

حامد رحمانیان - هادی بهمنی

نشر نوین

فهرست

۹.....	پیشگفتار؛ به قلم نور من دویچ
۳۳.....	مقدمه
۴۵.....	قانون ۱: صاف بایستید و شانه‌هایتان را عقب بدهید
۸۱.....	قانون ۲: با خودتان مانند کسی رفتار کنید که گویی مسئول کمک کردن به او هستید
۱۲۵.....	قانون ۳: با افرادی دوست شوید که بهترین‌ها را برایتان می‌خواهند
۱۴۹.....	قانون ۴: خودتان را با کسی که دیروز بودید مقایسه کنید، نه با کس دیگری که امروز هست
۱۸۳.....	قانون ۵: اجازه ندهید فرزنداتان کاری کنند که از آن‌ها متنفر شوید
۲۲۱.....	قانون ۶: قبل از آنکه از دنیا انتقاد کنید، رفتار خودتان را اصلاح کنید
۲۳۵.....	قانون ۷: آن چیزی را دنبال کنید که هدفمند باشد (نه آن چیزی که مصلحت‌آمیز است)
۲۷۹.....	قانون ۸: راست‌گو باشید – یا حداقل دروغ نگویید
۳۱۱.....	قانون ۹: تصور کنید طرف مقابلتان ممکن است چیزی را بداند که شما نمی‌دانید
۳۳۷.....	قانون ۱۰: در گفتار خود دقیق باشید
۳۶۳.....	قانون ۱۱: وقتی بچه‌ها اسکیت سواری می‌کنند، مزاحمشان نشوید
۴۱۹.....	قانون ۱۲: وقتی به گربه‌ای در خیابان برمی‌خورید، نوازشش کنید
۴۴۳.....	سخن پایانی: با این قلم نوری جدیدم چه می‌توانم بکنم؟

قانون ۱

صفاف باشید و شانه‌ها یتان را عقب بدھید

خرچنگ‌ها – و قلمرو

اگر مثل خیلی از افراد دیگر باشید، پس معمولاً به خرچنگ‌ها فکر نمی‌کنید – مگر اینکه مشغول خوردن آن باشید! به هر حال، این سخت پوستان جالب و خوشمزه، خیلی ارزش فکر کردن دارند. سیستم عصبی نسبتاً ساده‌ی آنها، نورون‌ها (سلول‌های جادویی مغزی) بزرگ و به راحتی قابل مشاهده‌ای دارد. به همین دلیل دانشمندان توانسته‌اند مدار عصبی خرچنگ‌ها را به شکل دقیقی ترسیم کنند. همین امر به ما کمک کرده است تا ساختار و عملکرد مغز و رفتار حیوانات پیچیده‌تر، از جمله خود انسان را، درک کنیم. خرچنگ‌ها بیشتر از آنچه فکر می‌کنید، و پیچگی‌های مشترکی با شما دارند (مخصوصاً زمانی که بدعنق می‌شوید – ☺).

خرچنگ‌ها در بستر اقیانوس زندگی می‌کنند. آن‌ها در آنجا به یک پایگاه خانگی نیاز دارند، محدوده‌ای که در آن طعمه‌های خود را شکار می‌کنند و در اطراف به دنبال هرگونه آت و آشغال‌های سرگردان قابل خوردن هستند که از آشفته بازار همیشگی اجساد و لاشدها در فاصله‌ای بسیار دور از بالای سرشار دائماً به پایین فرو می‌ریزد. آن‌ها جایی امن می‌خواهند، جایی که مناسب شکار و دور هم جمع شدن باشد. آن‌ها منزلی می‌خواهند.

طولی نکشید که یک الیکایی وارد خانه‌ی پرندگی ماست و آنجا را لانه‌ی خودش کرد. در اوایل بهار آواز چهچهه‌ی طولانی اش را که یکریز تکرار می‌کرد، می‌شنیدیم. با این حال، وقتی که لانه‌ی خود را در آن گاری سرپوشیده ساخته بود، مستأجر پرندگاهی ما شروع کرد به حمل چوب‌های کوچک به پوتین همسایه که در همان نزدیکی بود. او این پوتین را آنقدر پُر کرد که سایر پرندگان، بزرگ و کوچک، امکان داخل شدن نداشتند. همسایه ما از این حمله پیش‌دستانه راضی نبود، اما کاریش نمی‌شد کرد. پدرم گفت: «اگر این پوتین را پایین باریم و تمیزش کنیم و دوباره بزاریم باقی درخت، الیکایی بازم می‌رُوش می‌کنه». الیکایی‌ها کوچک و بامزه، اما بی‌رحم‌اند.

زمستان سال قبل موقع اسکی – اولین باری که از بالای تیه پایین می‌آمدم – پایم شکست و مقداری پول از بیمه مدرسه که برای بچه‌های نگون‌بخت و دست و پا چلفتی طراحی شده بود، گرفته بودم. با عواید این بیمه یک دستگاه ضبط کاست (که در آن زمان تکنولوژی پیشرفته‌ای محسوب می‌شد) خریدم. پدرم پیشنهاد داد تا ضبط صوت را در محوطه حیاط چمنی پشتی بگذارم، صدای الیکایی را ضبط کنم و بعدش پخش کنم تا بینیم چه اتفاقی می‌افتد. خلاصه در هوای روشن و آفتابی بهار رقمت بیرون و چند دقیقه‌ای از صدای الیکایی را که خشمگینانه با آواز خواندن در حال نشان دادن قلمروی خودش بود، ضبط کردم. سپس گذاشتم صدای خودش را بشنوند. آن پرندگان بزرگ، با جثه‌ی یک سوم اندازه گنجشک، به سر من و ضبط صوت فرود آمد و نزدیک بلندگو هی عقب و جلو شیرجه می‌رفت. اینجور رفتار را زیاد دیدیم، حتی در غیاب ضبط صوت. اگر پرندگان بزرگ‌تری جرئت می‌کرد روی هر درختی نزدیک خانه‌ی پرندگان را بشنیدند و استراحت کند، به احتمال زیاد با حمله‌ی انتحاری یک الیکایی نابود می‌شد.

باید توجه داشت که الیکایی‌ها و خرچنگ‌ها بسیار متفاوتند. خرچنگ‌ها پرواز نمی‌کنند، نمی‌خوانند و روی درخت‌ها نمی‌نشینند. الیکایی‌ها پر دارند و از تیره سخت پوستان نیستند. الیکایی‌ها نمی‌توانند زیر آب نفس بکشند و به ندرت با گره خورده می‌شوند. با این حال، ویژگی‌های مشابه مهمی دارند. برای مثال، هر دوی آنها، همانند بسیاری از موجودات بر جسته دیگر، عقده مقام و موقعیت دارند. جانورشناس و روانشناس تطبیقی نروزی، ثورلیف

اما این خودش مشکل‌ساز خواهد شد چون تعداد خرچنگ‌ها در آنجا زیاد است. چه می‌شود اگر دو خرچنگ در کف اقیانوس، به طور همزمان قلمروی مشابه را اشغال کنند و هر دو بخواهند در آنجا زندگی کنند؟ چه می‌شود اگر صدها خرچنگ وجود داشته باشد و همگی بخواهند در قطعه‌ای از ماسه‌ها و آشغال‌ها، زندگی بسازند و خانواده تشکیل بدهند؟ سایر موجودات نیز این مشکل را دارند. برای مثال، وقتی پرندگان آوازخوان^۱ در بهار به سمت شمال می‌آیند، وارد جنگی وحشیانه بر سر قلمرو می‌شوند. آن آوازه‌هایشان که برای گوش انسان بسیار آرامش‌بخش و زیبا است، در واقع صدای فریادهای حاکی از سلطه‌گری است. پرندگان خوش آهنگ، جنگجوی کوچکی است که فرمانروای خود را اعلام می‌کند. برای نمونه، الیکایی^۲ را در نظر بگیرید؛ یک پرندگان آوازخوان کوچک و پر جنب و جوش و حشره‌خوار که در آمریکای شمالی به وفور یافت می‌شود. یک الیکایی تازه از راه رسیده مکانی امن و دور از باد و باران برای ساختن لانه می‌خواهد. او مکانی در مجاورت غذا و جذاب برای جفت‌های احتمالی می‌خواهد. همچنین می‌خواهد محدوده قلمروی خود را به رقبایش نشان دهد تا فاصله‌شان را با او حفظ کنند.

پرندگان – و قلمرو

وقتی ده ساله بودم، من و پدرم خانه‌ای را برای خانواده یک الیکایی درست کردیم. مثل یک گاری بود و در جلو در کوچکی داشت. این خانه برای الیکایی‌های کوچک اندام مناسب بود اما برای دیگر پرندگان بزرگ که نمی‌توانستند داخل بیایند، مناسب نبود. خانم پیر همسایه‌مان نیز خانه‌ی پرندگان داشت که در همان موقع از پوتین لاستیکی کهنه‌ای براش ساختیم. در این خانه‌ی پرندگان، به اندازه کافی برای پرندگان‌هایی مثل سینه‌سرخ بزرگ بود. خانم پیر همسایه‌مان منتظر روزی بود که پرندگان وارد این خانه شود.

^۱ این نوع از پرندگان، برای برقراری ارتباط با همنوعانشان آواز می‌خوانند. آنها برای ارتباط با یکدیگر اصواتی آهنگین تولید می‌کنند. این پرندگان شاخه‌نشین هستند و پاهایی با ۳ انگشت رو به جلو و یک انگشت رو به عقب دارند.

^۲ پرندگانی از راسته گنجشک‌سانان و تیره الیکاییان هستند که جهانی کوچک دارند و بسیار پر جنب و جوش هستند.